

כו א מוי פְּלִגָּע מֵאַת נֶלֶט
כז סָבָבָה כָּה:
כח ד מוי סָבָבָה כָּה (1)
כט [1]:
כט הַו מוי פְּלִגָּע מֵאַת
כט מְעַשָּׂה סָבָבָנָת סָבָבָה
כט 7:
לו ז מוי פְּלִגָּע מֵאַת סָבָבָה
כט יי טוֹשֵׁע גְּדוּלָה קִי סָבָבָה
כט יו:
לא ח ט מוי פְּלִגָּע מֵאַת
כט מְעַשָּׂה סָבָבָנָת סָבָבָה
כט 3:
לב א מוי פְּלִגָּע מֵאַת טוֹמָם
כט בְּלִגָּעָה כָּה:

יה א/or ה/שלם

1. כל אשר יגע בעברשה יקדש
ואשר יזהה מזרמה על הגדג
אשר יזהה עלייה תכבס במקומ
קדש: ויקרא, י, כ
2. והגבגד או השיט או חערב
או כל ביל' העור אשר תכבס
וسر מרים החגע ובבס שניות
וסתה: ויקרא, יג, נה

גלאיון הש"ם

גמ' דאי בעי השב ללה. עיין
וילנא ס"ה מ"ט טומ' ק"ב
חו. וכוכבא ק"ה כ"ז יומ' דיא' ז'ס
כמגנוליאן: [ח'ה ר'ה בנן
(הבעור והקורבן) ובן צל נבי
השפט ב'. מ"ה דף ק"ג ע"ז:]

לעז רשות

ידוייניינער רידונינייר. לעגלא.

ליקוטים

גיהות הב"ח

(ה) רשות ד"ה מהי כינויו ווינה מוקצת סק"ד ונמקה:

שינויי נומחאות

שיטת מקובצת

בנד שחייב עליה לצורה. מ' וכי מוסס דחיקת עליו קונה מידי טומחהו ושה קיימת נ' יוציא נדי טומחהן במקצתה וארון טהור בטענו מעשה. ואל' דמן מיליך בטענו מעשה. ואל' דמן שחייב עליו לגרוש ממלטו (ה)